

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

אם בישראל - ג

פירות מבורכים

"כה תאמר לבית יעקב" – אלו הנשים, "ותגיד לבני ישראל", שהן תגדנה לבנים הצעירים שבישראל.

כל אישה ואישה צריכה לשאוף למילוי חובתה הנשגבה של חינוך הבנים על אדני התורה, ולשתול בקרבם את השתילים הפוריים של מידות, מוסר ויראה, כך שבהגיעם לבגרות ניתן להיווכח לפי השתלמותם והתנהגותם אם האמא מלאה את תפקידה כראוי.

שכן **בנים ההולכים בדרך ד' והם שומרי תורה ומצוות, מהווים הוכחה ברורה כי תמיד ליוותה אותם עין פקוחה של אמא נאמנה ומסורה, אשר הדריכה אותם בדרך זו שבה הם הולכים.**

שרה אמנו הרגישה את תפקידה האימהי החינוכי באופן נעלה ביותר. כבר בשעות הראשונות להולדתו של יצחק היו עיניה נשואות אל חזון העתיד, לחנך את בנה לשלמות רוחנית במעלות הקודש. ואכן, מאמציה העילאיים נשאו פרי בגידולו של יצחק אבינו.

ואולם, את עמידתו היציבה והאיתנה ביותר, פרי חינוכה של אימו – הוכיח יצחק **במעשה העקידה**. בעודו בשיא פריחת נעוריו הוא היה מוכן ומזומן, מתוך יראת כבוד שבקדושה, למסור את נפשו על המזבח. **וכאן נתגלו תוצאותיו המזהירות ביותר של החינוך השיטתי והיסודי בו חנכה אותו אימו.**

(הרב אהרון לוי / אם בישראל)

מה פלא אם הבן הישראלי העלה מאז ומתמיד את עבודת הבורא למעלה מחייו שלו.

את מיטב המוסר והמידות ינק הבן עם חלב אימו, במה ניתן לו להביע את כל רחשי תודתו לאימו בעד כל הקרבנות אשר היא הקריבה למענו, ועל החסד הגדול שעשתה עימו בפוקחה את עיניו לראות באור האמונה ולהסתופף בצל כנפי השכינה? במה אם לא על ידי המשכת הדרך אשר התוותה לו האם!

רק החשוב והיקר בעיני האם הישראלית עשוי להסב לה קורת רוח, ורק זה עשוי להיות שכרה. היא לא תדע אושר אלא בראותה את ילדיה שומרים אמונים לאידיאל החיים שלה, לאמונה הטהורה, עד מסירת נפש.

(הרב משה חיים לאו / אם בישראל)

מספרים על הרב מפוניבז' שהגיע פעם למנוזר שנקחו אליו מאות ילדים יתומים יהודים בזמן השואה, וביקש להוציאם. הכומר התנגד באומרו שמדובר בילדים קטנים ולא ניתן לדעת מי מהם יהודים. ביקש ממנו הרב מפוניבז', שייטן לו לראות את הילדים רק לדקה אחת.

"מה תעשה בהם בזמן כה קצר?" לגלג המנהל, אך הסכים. הרב מפוניבז' נכנס לאולם הגדול בו היו כל ילדי המנוזר והכריז בקול: **"שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד"**. נשתררה דממה, ופתאום קפצו וניגשו אליו כמאתיים ילדים בקריאות **"מאמע, מאמע"** (אמא, אמא). והרב קיבל אישור להוציאם מן המנוזר.

כה רב היה כוחן של האמהות היהודיות, שעל אף שהיו ילדיהן כה קטנים בעת אשר נלקחו מהם, כבר הצליחו לחרוט בעומק ליבם בחרט ברזל בל יימחק את מילות האש המקודשות המלוות את עם ישראל בכל הדורות.

(הרב א' זכאי / מצוות הנשים)

מסירות ואהבה

"שפרה - זו יוכבד, על שם שמשפרת את הוולד, פועה - זו מרים, שפועה ומדברת והוגה לוולד כדרך הנשים המפייסות תינוק הבוכה." (רש"י, שמות א, טו)

יוכבד הייתה האישה הגדולה והחשובה שבאותו הדור, ומרים הייתה נביאה לד'. ואם כן, למה לא הוזכרו בשמותיהן המכובדים אלא בשמות אחרים - שפרה ופועה?

אבל באמת, דווקא שמות אלו מצביעים על גדלותן יותר מכל! כאשר תינוק חולה במצב קשה מאוד בבית החולים, כל הרופאים והאחיות עסוקים בהצלתו, אך היחידה שזוכרת גם לדבר עימו דברי חיבה ולצחוק אליו זו אימו, שמגודל אהבתו אליו גם במצב הקשה מסוגלת לשים לב גם לפרטים הקטנים.

יוכבד ומרים, במה שחרפו נפשן להצלת ישראל, הוכיחו את גדולתן דווקא בכך שהיה להן יישוב הדעת לקשור עניבות חמודות לתינוקים, לפטפט עימם בלשון חיבה, ולדאוג לכל צרכיהם, לרבות הפרטים הקטנים שאין הנשמה תלויה בהן - זה סימן שהן אמהות אמיתיות לבית ישראל.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - שמות)

"נשים במאי זכייני? באקרויי בנייהו לבית כנישתא"

מתפקידה של האישה להקדיש תשומת לב יתירה לילדים ולנטוע בליבותיהם הרכים את שתילי הקדושה. כי אז יניבו פרי לגאון ולתפארת, אשר יעמוד במלוא רענותו אפילו עד זקנה ושיבה.

כפי שאומר רבי חנינא: **"חמין ושמן שסכתני אמני בילדותי, הן עמדו לי בעת זקנותי"**. נטיעה פוריה זו שנטיעה בו אימו בילדותו, ואשר ספגה את קרני אור האמונה הקדושה בעודה רכה ומבלבלת, תעמוד לו גם בעת זקנותו, עד אחרית ימיו.

(הרב אהרון לוי / אם בישראל)

קדושת האם הישראלית

"מי יביא את האדם מישראל לידי קדושה? מי ירחיק מסביבתו כל שקר וכזב? מי יטהר את ליבו ואת רוחו? מי יחנך אותו להיות בעל אופי טהור, השואף לקדושה? – האם הישראלית, אשר כל ישותה וכל מעשיה עטופים טהרה, אשר בידיה מסדרות הכשרות והטהרה בבית ובמשפחה, המנצחת את כל ההשפעות הרעות מבחוץ בהרימה את דגל הקדושה בכל הדורות!

האם הישראלית מקדשת את המקום אשר בו היא נמצאת, את החלב שבו היניקה את ילדיה, את האווירה הרוחנית והמוסרית בבית שבו היא מחנכת אותם עד שהם יהיו ראויים לברית עם ד', שהרי כל חייה היו מוקדשים לשמירת ברית זו.

(רבי שמשון רפאל הירש / יסודות החינוך)